

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Fél évre . . . 40 L — b.
Negyed évre 20 L — b.
Egy óra . . . 7 L — b.
Nyilttér sora 6 L — b.
Fird. petitsora 3 L — b.

SZÉKELY UJSÁG

Kézdivásárhely és Vidéke Gazdasági Egyesületének hivatalos lapja.

Megjelenik
hetenként kétszer:
csütörtökön és
vasárnap reggel.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Soseaua Gen. Averescu-ut 4.

Felelős szerkesztő: Dr. I. Diénes Odón.

Kiadja a Societate Anonima Tipografia Targul-Sacuilor.
Kézdivásárhelyi Könyvnyomda Részvénytársaság.

Segédszerkesztő: Kovács J. István.

Hamis hírek magyar határincidensekről.

Csehszlovákia és Jugoszlávia sajtója a legutóbbi időben több egymásutáni magyar határincidensről adott hirt, amely állítólag a magyar határon a magyar határőrség kezdeményezésével játszódtott le. A jugoszlávai jelentések szerint Magyarország csapatösszevonásokat is rendelt el a határra kirendelt katonák civil ruhában gyülekeznek a községekben.

Ezt a merész fantáziával kitalált hirt illetékes részről megecáfolták, de egyes sovén szerb lapok tovább írják a lakosság megfélemlítésére szánt cikkeiket.

Ezekkel a hírekkel szinte egyidőben jelent meg — kassai jelentések alapján — a cseh lapokban is két egymásután történt határincidensről közlemény. — A „Slovensky Vychod“ ezt írja:

Perény község határán kedden este Sedláček pénzügyőr teljesített szolgálatot egyik társával. Inspekciós utjuk közben észrevették, hogy a magyar határ felől négy gyanus kinézésű ember közeledik.

A pénzügyőrök igazolásra szólították fel az illetőket, mire azok fegyvert rántottak elő, közrefogták Sedláček pénzügyőrt s a határ felé vitték. Társa a tulerővel szemben nem volt képes hathatós ellenállást kifejteni. Sedláčeket a gyanus alakok Hidasnémeti felé vitték — s utközben meggyilkolták.

A „Slovensky Vychod“ megtudta, hogy a kassai katonai parancsnokság szigorú vizsgálatot rendelt el ez ügyben s megbizta Drezda kapitányt a holttest átvételével. Az esetről kiadott hivatalos jelentés azt állítja, hogy Sedláček holtteste jelenleg is Hidasnémetiben fekszik. A pénzügyőr társának, Berkó őrmesternek sikerült megszöknie.

A lapok egyrésze nyugodtan fogadta e hirt s a közleményhez azt a megjegyzést fűzték, hogy teljesen lehetetlennek tartják egy fegyveres magyar járőr ilyen módon való behatolását s ezért az egész incidenst kételkedéssel kell fogadniok.

Ezt megerősíti az is, hogy — prágai jelentések szerint — a nyomozás során állítólag az is kiderült, hogy a Hubó gömörmegei községben elhelyezett csehszlovák határőrségnek a betörésről nem volt tudomása, amelyből most sokan azt következtetik, hogy a magyar járőrt a község lakói rejtették el és támogatták.

Mégis lesz német—orosz katonai szerződés?

A Havas ügynökség Rigából szerzett értesülése szerint Mackensen jelenleg Moszkvában tartózkodik, ahol a szovjettel a német orosz katonai konvenció befejező munkálatain dolgozik.

Angliában leszallítják az adót.

Londoni lapok szerint a kincstári kancellár költségvetési javaslata nagy adóleszállítást tervez.

Az alsóház szavazás nélkül elfogadta az elnök azon indítványát, hogy a költségvetés tárgyalására térjenek át.

Az európai khaosz.

Pusztulás előtt áll a világ. Hiába kapálódzunk, rugaszkodunk ellene, az általános, minden képzeletet felül muló felfordulás okvetlenül bekövetkezik.

Hogy ebbe a világfelfordulásba fognak-e fegyverek is beleszólani, hogy megint gyilokkal mennek-e egymásra az elkiserített emberek, azt senki meg nem jósolhatja előre, de az Isten őrizzen meg tőle, mert a világtörténelem lapjai nem jegyezték még fel olyan borzalmas vérengzést, aminő ez lesz, ha bekövetkezik.

Magának a pusztulásnak az oka gazdasági és pénzügyi kérdés.

A nagy háború és azt követő békeszerződések kiforgatták sarkaiból a világrendet. Évszázados gazdasági egységet széttörttek, az új alakulatban gazdaságilag nem tud elhelyezkedni egyik sem, országrészek maradtak piac nélkül, e miatt a munkások ezrei kereset és kenyér nélkül állanak, közben pedig a lelketlen spekuláció nyomja fel mindennek az árát s óráról-órára nehezednek a megélhetési lehetőségek.

Az egyetlen helyes orvosszert, a rohanó veszedelem szekerét senki nem akarja megfékezni, mohó kapzsisággal vetik utána magukat az emberek s mindenki ki akarja használni a maga boldogulására.

A nagy tőke, ahelyett, hogy némi lemondást tanusítana, még falánkabb, mint valaha volt s az évi 5—6 százalékos törlesztéses kölcsönök helyett bevezette a készpénzt, a 20—24 százalékos kamatot, a részesedési jutalékot, az áruhalmozásig és rejtgetésig. Az államok nem mernek ezekre kellő eréllyel rácsapni s ami intézkedések történnek, nem a baj gyökeres orvos-

lására irányulnak, legfőleg arra, hogy egy-egy peches, vagy épen kiszemelt áldozatot nyakon fogjanak.

A munkás ezekre a drágításokra azzal felel, hogy a munkabéreket olyan arányban nyomja fel, amelytől azt várja, hogy így elérje a drágaságot s akkor jön a másodszor is gyámoltalan állam s megereszteti a bankóprést.

Azt kérdezzük Kusti Pista falusi baktertől: mondja meg, mivel érzi jobban magát azzal, hogy ő most 100 leut is keres egy nap, ha még annyira sem megy vele, mint amikor egy régi becsületes ezüst forintot keresett. Mert hiszen e tekintetben ma épen ott állunk, hogy a forgalomban lévő pénzek végéről el kell vágni két nullát és megkapjuk a régi igazi egységet.

Hogy pedig ebből miért lesz világpusztulás? Hát azért, mert ha ezen az uton tovább megyünk, minden érték megsemmisül és minden nagy hal elnyeli a kicsit.

Ebből jön aztán a másik veszedelem. A megélni nem tudó népmilliók dühösen nekitetik magukat mindennek, amit nyomoruságuk okozójának tartanak s ha beledobnak faji-, vallási és osztálygyűlöltre izgató jelszavakat, akkor nehéz lesz kiválogatni, hogy ki is hát az ellenség és ki a jó barát.

Talán egy kissé gondolkozni kellene azoknak, akiket illet. Annyi felől lángol az elégtelenség, az elkiseredés tüze, olyan közel van Oroszország és olyan tetszetős — nagy tömegek előtt — a bolsevizmus jelszava. Valahogy meg kellene óvni tőle a művelt világot, a civilizációt.

Tudniillik, ha csakugyan még van civilizáció.

E.—K.

Amit még nem mondtam el.

— Elmondta SZABÓ JENŐ író az április 9-iki irodalmi-estélyen. —

Nagy utat tettem. A negyvenedik kilométerkőnél megállok és visszanezek. Nem azért, hogy pihenjek, csupán, hogy lássam, mekkora utat jártam be. És visszatekintve, nemcsak az utat látom, hanem azt a pontot is, ahonnan elindultam. És látom a Szentegyház-utcai tágas udvart, kőfala mellett az édes anyám virágos kertjével. Hófehér villák nevettek fel az égre és az oroszlánszaj nyitva felejté ajkait, mintha nemcsak a levegőt, de a napsugarat is úgy akarná belélekezlni. A reggeli verőfényen körültipegem egy szál fehér ingben ezt a kis kertet és hallgatom a napsugártól fölébresztett méhek halk zümmögését a virágokon. És talán örülnék a sugárnak is, a virágnak is, ezeknek a szárnyas kis napszámosoknak is, de valami eszembe jut és gyerekképpel eltűnök rajta. Odabenn a szobában az éjszaka, mikor egyszer fölébredtem, sirni láttam egy halványarcu szegény asszonyt. A lámpa csüggeteg lángja mellett rongyos gyerekruhákat sünyölget és a könnye ráperreg a varrásra. Valaki megint nincs még itthon és én azt látom és mintha az el-

hagyatottság érzetéből egy felhődarab az én lelkekre is rászakadna. Láttam én már ezt a szép mátyárcot más keretben is. Karácsony szombatjára virradólag ott csattogott kezében a sulyok a kut mellett, hogy kicsinyeire a szent ünnep reggelén tisztát adhasson. Mert gyermekek sokan voltunk. Folyton születünk, folyton haltunk és mégis mindig sokan voltunk. A szegénység miatt cselédre nem telt és ez a szegény uriasszony maga volt családjának cselédje is. Bánata és gyermekei mellett munkája is mindig több volt az elégnél. És mégis maradt ideje pihenőre is. Ilyenkor hol egyikünket, hol másikat magához vonta. Imádságra és dalra tanított. Voltaképen nála a kettő egy fogalom volt. Az ő áldott ajkain az imádságban is dalos zengése volt és a dal is imádsággá magasztosult. Tanított minket versekre, Csokonaitól és a Kisfaludyaktól, Vörösmartytól és Petőfitől és a magyar elégiák bánatos ajku nagy költőjétől: Tompától. És látjátok? Ez a csak gyermekeiért és csak gyermekeiben élő asszony nagyon szigorú is tudott hozzánk lenni. És épen a féltő szeretet tette szigorúvá. A maga szigorúságával akart jogot szerezni ahhoz, hogy hibáinkat eltakarhassa egy brutálisabb feyelmezés elől!

Ettől a szigorú, de jóságos asszonytól

Rossz hírek a közeli Keletről.

A világsajtó mostanában sűrűn foglalkozik Oroszország viszonyaival. Az egész világot érdeklő kérdés: mi lesz a nagy beteg Lenin halála után. Némely lapok máris sötét színben festik a helyzetet: tudni vélik, hogy Lenin után a harcias politika fog felülkerekedni. Egy angol ujság, a Morning Post jelentést közöl, amely szerint Besszarabia határán bolsevista csapatok gyűltek össze. Hasonló jelentés érkezik Belgrádból is. A külföldi lapok azt sejtetik, hogy a hadi készülődések Románia ellen irányulnak. Ezzel szemben bukaresti lapok azt írják, hogy az orosz és román kormányok között békés kereskedelmi tanácskozások folynak, ami tehát cáfolata volna a riasztó háborús híreknek. E hírekkel kapcsolatosan a brassói Kronstädter Zeitung a román hadügyminiszter értesüléseire hivatkozik. A hadügyminiszter szerint az orosz hadsereg újjászervezése csakugyan megkezdődött és a külföldön élő, hadköteles orosz polgárokat felszólították, hogy katonai szolgálatra hazasiessenek.

— **Román belpolitika.** Az alkotmánytörvény szentesítése után, mintha bizonyos mértékben csend állott volna be a román belpolitikában. Az ellenzék és kormány harca egyelőre holt pontra jutott. A parlament, amiután a lakbérleti törvényt csendben, zajtalanul megszavazta, április 23-ig, a husvéti szünidőre elnapoltatott. A parlamenti szünet előtt fontos minisztertanács volt, melyen főleg a drágaság elleni intézkedéseket beszélték meg.

Irodalmi-est.

Szabó Jenő tervezett irodalmi estéje a szokásos siker jegyében zajlott le a hó 9-én. Ez az est tulajdonképpen az élete alkonyán levő jeles poétánk 40 éves munkásságának jubileuma volt, ami jelentősebb eseményét alkotta városunk kulturális életének. Az a szeretet, mely megértőleg fordult eddig is költőnk személye felé, most is lelkesen nyilatkozott meg abban a szép pártolásban, mely látható és érezhető volt az estén.

A szépen sikerült est programját László Szőke Jenő zenekarának hangulatos nyitánya vezette be, majd pedig dálnoki Paál Lajos ref. lelkész hatalmas alakját láttuk megjelenni a

színpadon, aki közvetlen, meleg hangon szólott a jubiláló poétáról, arról a megbecsülhetetlen értékről, melyet az ő munkássága betölt Erdély magyar irodalmában. A szónoki készség hangján elmondott bevezető beszédével a szeretet érzését csendítette meg a szívekben. Szabó Magdolna szóló-tánc a program kiemelkedő pontját képezte. Bámulatos az a művésziesség, mellyel kifejezésre juttatta azokat az érzéseket, melynek figurái a képzeletében születtek meg. Mondanunk sem kell, hogy meg kellett ujrázni a gyönyörű táncot.

Pál Margit és Muzsnai Mariska által előadott színpadi tréfa mosolyt csalt a közönség ajkára. Megragadó volt a most következő élőkép.

„Amit még nem mondtam el” címen Szabó Jenő a gyermekkorából ragadott ki intimitásokat. Az őszinte szavak odaférkőztek a szívekhez és lelkesen, szeretettel ünnepelték a sok megpróbáltatás tisztító tűzén megacélosodott poétát. Beszédjét lapunk más helyén hozzuk.

Kovács Irén, Csesznek Rózsika, Paizs Annuska, Perce Ilonka, Horváth Piroska és Pál Margit japán tánc kedves jelenet volt, kellemes perceket szerzett.

Sikerült volt a „Szinésznépnél szolgálók” című színpadi tréfa, melyet Muzsnai Bözsi és Szabó Sára adtak elő sok humorral.

A szünet után újból Szabó Jenőt láttuk megjelenni. A négy évtized munkásságából mutatott be költeményeket, melyek az ő fejlődésének a gyöngyszemei.

Szabó Piroska és Tamás Mária dialogja szintén bájos volt, kijárt érte a taps.

A műkedvelői színvonalat tulszárnyalta a „Leányvásár” Tengerész indulója, melyet csinos, fehér tengerész jelmezben nagy ügyességgel énekeltek és lejtettek el: Csesznek Rózsika, Muzsnai Mariska, Paizs Annuska, Teleky Vilma, Muzsnai Bözsi, Tamás Mária, Szőcs Rózsika és Szabó Sára. A közönség tomboló tapsára meg kellett ujrázni a táncot is.

A Bajadér tánc is sok művészettel volt beállítva és előadva. Sok érzés és sok táncművészet volt Szabó Sára táncszólójában. A táncot egyébként kedves, finom stílus ruhájukban a következők lejtették: Teleky Vilma, Muzsnai Mariska és Bözsi, Kovács Ibolyka, Perce Iluska, Tamás Mária, Csesznek Rózsika, Kovács Irén, Szabó Piroska, Paizs Annuska, Horváth Piroska

és Pál Margit. A közönség ezt is tomboló tapsal fogadta és megújráta.

Az éjjelbe is benyúló program ezzel véget ért és a közönség egy kedves, igazán elsőrendű programos est kellemes érzésével távozott. Amint értesülünk, a derék műkedvelő női gárda érdemén kívül a főérem a poétánk leányáé, Nágóné Szabó Mariskáé, kinek finom izlése meglátszott az élőképeken és a rendezésén.

E tudósításunk végén közöljük poétánk alábbi köszönetét:

Az estély páratlan szép erkölcsi sikeréért hála és köszönet illeti elsősorban azt a lelkes és igazán kiváló ifju leánygárdát, mely sem fáradságot, sem áldozatot nem kimélve, már annyiszor állott a költő oldala mellé, hogy a kulturának nagy szolgálatot tevő törekvéseiben támogassa. És elismerés, köszönet illeti László Szőke Jenő népzenekarát, mely gyönyörű muzsikájával most is oly nagyban emelte a műsor értékét. Külön hálás köszönet Lőrinc Béla és László Lajos fiatal zenészeknek, kik a táncszámok betanulását és előadását nemcsak lehetővé tették, de azoknak a sikert is biztosították.

Bucsuzkodás a városok önkormányzatától.

Ismét bucsuzunk. Bucsuzásunkba nem vegyül könny és fájdalom, mert az elfásultság szívünkre rakódott rétegen a könny, a lélek szomorúsága már nem tud áttörni.

Nemcsak mi, magyarok, hanem mi, erdélyiek bucsuzunk mostan. Nemcsak nekünk, magyaroknak, hanem románoknak, szászoknak, mindenkinek egyformán fájdalmas ez a bucsuzkodás. Az erdélyi városi autonómiának az a megmaradt csekély része is, ami eddig még meg volt, a központ karjaiba fut össze és mindent elnyel a nagy, a nagy centralizáció.

Nem lesz többé önkormányzat. S kétséges dolog, hogy messziről jött emberekben lesz-e annyi ambíció és energia, hogy a városokat fönntartsák és fejlődésüket elősegítsék? Vagy, ha lesz, nem fogja-e felemelni szavát a központ, mondván, hogy nincsen pénz erre a dologra? És ti szegény kis városok, fogtok-e egyáltalán olyan tehetséges embereket találni, jobban mondva fog-e jutni nektek olyan tehetséges ember, aki csináljon is értetek valamit? Nem fogja-e vajjon elnyelni az összes tehetségeket, az összes érdemes munkásokat a köz-

az édes anyámtól szívtam föl lelkembe az örök szépnek kultuszát, az irodalom szeretetét, az alkotó kedvet. És tőle vettem át és vittem bele az életbe az eszményt, amit az élet szennyes vásárjában sem tagadtam meg soha. És bár ezen a nagy vásáros piacon sokszor láttam az áruba bocsátott erényt, ezért a tiszta, ezért az örökké bánatos, ezért az egy hü és önfeláldozó asszonyért mindig hittem és ma is hiszek a szüzi érintetlenségben, a hitvesi hűségben, az édesanyai tisztaságban! És szinte értelmetlenül állok meg az én világhíres öcsém alkotásainál és szinte megdöbbenve kérdezem: hogy tudott ez az alkotó szellem az édes anyánk tiszta tüzhelyétől oly messzire tévelyedni, hogy e tüzhely benyomásait lelkéből úgy ki tudta törölni az élet? Hogy az asszonyt minden művében úgy mutatja be, mint a mindig megvásárolható szerelem lélektelen life-ránsát és hogy francia szabásu cipőjével oly előszeretettel gázol bele a családi élet szent tisztaságába? . . .

A Szentegyház-utcai virágos udvarról, a hova annyiszor hallatszott le a temető feletti dombról a tűzerek trombitáinak melázó zengése, elköltöztünk. Az álmodozó gyermekből álmodozó ifju lett. Lelkében már rithmusok

lúktetnek és melódiák zsonganak. Gyermekéveinek emlékeiből táplálkozó szomorúsága rimekbe csendül, versbe formálódik. És amint az évek telnek, a természet örök törvényének erejének ébred föl szívében a szeretnivágyás. És csak stilszerű, hogy az ábrándos lelkű szegény fiu, ki tizennégy éves kora óta a maga erejéből tartotta fenn magát, akinek oly korán kellett megismernie az élet sanyaruságát, ébredő szerelmének eszményét nem az élet dus javaival megáldott körökben találja fel, hanem egy szegényen elhalt lekipásztor korán árvaságra jutott unokájában, akivel később együtt is indul keresni az élet rejtelmés nagy fikcióját: a boldogságot. Erről a szerelemről most még nem tudok sokat mondani, mert valami még most is nagyon fáj és a hegedni kezdő seb vére még meg-megbuggyan, de egyet azért elmondok. Azok, akik a költők életrajzait megírták, külön fejezetben emlékeznek meg a költők szerelmeiről. Ha az én életem méltó volna arra, hogy annak történetét valaha megírják, ez a fejezet az én életem történetéből merőben hiányozni fog. Nekem nem voltak szerelmeim. Egyetlen, nagy, mélységes vonzalom töltötte be lelkem világát állandó lobogással egyetlen ideállal és amikor ez az én nagy és egész

életemet betöltő kultuszon elvesztette drága oltári képét, szerelmem az elköltöző, kedves árnyékkal együtt dicsőült át az örökkévalóságba. Alkotó kedvem leghatalmasabb serkentője ez a vonzalom volt. Inspiráltak sokszor a természet örök bűbája, a szentséges anyaföld és hozzá fűződő történelmi tradíciók, inspirált az élet ezer küzdelme és az örök ember szenvedése, inspirált a szépség és a jóság, de lelkem állandó tüzrakója mégis az a tiszta, mély érzés volt, mellyel az asszonyomat körülvettem. És hogy én negyven év alatt csak rajongással tudtam dalolni a nőről és szinte vallásos áhitattal állottam a piedesztál előtt, melyre a keresztyén világnézet a nőt helyezi, annak magyarázata abban van, hogy az én látásomban az örök asszony eszményét olyan két alak képviselte, mint az anyám és a feleségem.

És most már csak egy kérdést vetek föl önmagam előtt: inkárnálódott-e az a nagy és állandó megihletés írásaimban úgy, hogy mint maradandó érték túlélje mulandó életemet? Olyan kérdés ez, mely mindenkinek lelkét megérinti olykor, aki valamit alkotott. Szerencsémre, nem olyan nagy bennem a hiuság, hogy e kérdés felett sokáig tépelődném. Egy

pont? Nem fogja-e őket a központ magasabb működési körbe áthelyezni?

Eddig ha valami új és szép dolgot akartak véghezvinni, összeálltatók és kivetették arányosan az adót minden polgártársatokra. A város, a ti városotok érdekében minden terhet vállaltatok. Kérdés, a nagy központ szükségnek látja-e azt, ami nektek kell? S ha kell is, nem fog vajjon későn érkezni a meghatalmazás, a kiutalás, a sajátunkkal való törődés megengedése?

És lesznek-e városukhoz minden körülmények között ragaszkodó pátrióták? Fiatal emberek, akik izmos tehetségük minden munkáját a szeretett szülővárosnak ajándékozzák? Lesznek-e vajjon olyanok, akik szeretni fogják görbe utcáidat, piszkos házaidat? Vajjon nemcsak átutazóknak türelmetlen és ideges szállója leszel?

Kérdések, melyek kérdések maradnak s mi csak nyitott szemmel meredünk rájuk, anélkül, hogy megoldásukat várnók.

A városok adószedési joga 1923. április 1-től a kormány rendelete szerint megszűnt s ezáltal az önkormányzat utolsó maradványa is megsemmisült.

HIREK

Szerda, április 18.

— **Zászlószentelés.** A Cipész Ipartársulat a céh életében jelentős eseményre készül. Elongyolódott zászlóját ujjal cseréli ki és azt május 21-én, pünkösd másodnapján ünnepies formák között fogja felavatni. A zászlószentelés után délután majalist rendeznek cipészeink.

— **Terjed a veszétség.** Amint lapunknak írják, Torján és Felsőcsernátonban nagy mérvben terjed a veszétség a kutyák között. A garázdálkodó veszett ebek sertéseket és baromfiakat is martak meg. Megdöböntő a dologban, hogy nem lehet ellenőrizni, hogy az emberek közül kiket sebesítenek meg a veszett állatok, a megmart egyének sem vallják be ezt, így félt, hogy a rettenetes betegség sok ember életét veszélyezteti.

— **Akadékoskodás a magyar középiskolákkal.** Erdély összes református és unitárius középiskolái, melyek tantervükbe a francia nyelv helyett az angolt vették fel, a közoktatásügyi

bizonyos. Amikor irtam, benső szükségérzet parancsának engedelmessé váltam. És lehet, hogy annyi év után, talán én is megismételhetem egy poétatársam beszámolóját:

„Egy sovány mezőről
Szomorun arattam,
Aratás után is
Szomorun maradtam!

De, ha lelkemen fakadt egy dal, mely az olvasó lelkében visszhangra talált, ha ajkamon megcsendült egy igaz érzés, melyben az olvasó saját érzését ismerte fel, ha volt egy olvasóm, kinek verseim olvasásakor úgy csillant meg szemében a könny, mint ahogy az én lelkem sirt, mikor azokat megirtam, akkor már az én írásom nem volt céltalan. És még egy bizonyos dolog van. Akár irtam valami maradandó értékűt, akár nem, egy pontig én is el fogok érkezni. Ahhoz a ponthoz, ahol a german Geniusz nagy kedvence, Goethe állott, mikor a leáldozó nap utolsó sugarainál egy darab szénrel ezt írta egy roskadozó ház falára:

„Völgyön-hegyen mi csend!...
Az ághegyen szellő se leng...
Bokrában szunnyad a madár —
Várj!
Nemsokára már
Te is megnyughatol!...“

miniszteriumtól rendeletet kaptak, mely utasítja az egyházi főhatóságokat, hogy iskoláikban a francia nyelvet azonnal vezessék be és az évvégi vizsgálatoknál már mint főtárgyat kezeljék, mert ellenkező esetben érvénytelennek nyilvánítja a miniszterium az évvégi bizonyítványokat.

— **Hamis 20 leues okmánybélyegek.** A pénzügyminiszterium megállapította, hogy hamis 20 leues okmánybélyegek vannak forgalomban. Ezt utasították a hatóságokat, hogy ebben az ügyben a nyomozást indítsák meg s az eredményről az egyes pénzügyigazgatóságoknak azonnal tegyenek jelentést.

— **Beesett a kerekék közé.** Molnár Dániel kézdiszentléleki 60 éves földmives ökor szekérére hazafelé tartott. A község utcáján kihajolva a szekérből, lebukott az ökrök közé és a kerekék átgázoltak rajta. Súlyos sérüléseket szenvedett.

— **Zsebmetszés a vonaton.** Ma délelőtt dr. Khell Antal orvos a háromszéki vonaton Brassóból utazott haza Bereckbe, miközben elszunyadt a kupében. Amikor felébredt, az a meglepetés érte, hogy aranyóráját valaki leakasztotta az aranyláncáról. A kézdívásárhelyi állomáson vizsgálat alá vették a vonaton utazott cigányokat, azonban az óra nem került meg.

— **Telefonozás a robogó vonatról.** A német vasut és postaügyi miniszterek jelenlétében kipróbálták a vasuti telefont. A miniszterek és nagyszámu kísérőjük beszálltak a hamburg—berlini vonatra és menetközben meggyőződtek róla, hogy a vonat Berlin valamennyi telefonállomásával összekapcsolható és a telefonon felhívott észre sem veszi, hogy egy teljes sebésséggel haladó vonatról beszélgetnek vele. A vasuti telefontal való kísérlet teljesen bevált.

— **Megérkezett a budapesti Színházi Élet** és kapható Kovács ujságárusnál.

A szent courtesane, vagy a drágaköves asszony.

Oscar Wilde kézirat-törödéke.

(Befejező rész.)

Myrrhina. Beszéljetek még a gyönyörűség ifju remetéről. Mondjatok el mindent a gyönyörű szép ifju remetéről, aki nem akar asszonyi arcot látni. Mivel tölti napjait? Hogyan él?

Első ember. Nem értjük a te beszédedet.

Myrrhina. Mit csinál az ifju gyönyörű remete? Vet-e vagy arat? Kertet ültet-e vagy hálóval fogja a halat? Vagy szövőszékén nyüsti a vásznat? Vagy az eke szarvát fogja és a csorda után jár?

Második ember. Ó nagyon szent ember, hát semmit se csinál. Mi közönséges emberek vagyunk és mi dolgozunk. Törjük magunkat egész nap a nap perzselő tűzében. A talaj sok helyütt kő-kemény.

Myrrhina. Hát a lég madarai táplálják őt? Vagy a sakálak osztják meg vele koncaikat?

Első ember. Minden este mi viszünk neki enni. Nem hinnők, hogy a lég madarai táplálnák. Myrrhina. Mért látjátok ti el? Van belőle valami hasznatok?

Második ember. Ó nagyon szent férfi. Egy isten, akit ő megsértett, elvette az eszt. Azt hisszük, a holdat káromolta.

Myrrhina. Menj és mond meg neki, hogy valaki, aki Alexandriából jött, óhajt vele szólni.

Első ember. Nem merjük ezt cselekedni. Nála most az imádság órája nagyon. Bocsáss meg, hogy megtagadjuk kívánságodat.

Myrrhina. Félték tőle?

Első ember. Nagyon félünk.

Myrrhina. Mért félték tőle?

Első ember. Nem tudjuk magunk se.

Myrrhina. Mi a neve?

Első ember. A hang, amely őt éjnek idején előhívja a barlangjából, Honoriusnak szólítja. Honoriusnak mondotta az a három belpoklos is, akik egyszer felkeresték. Azt hisszük, Honorius a neve.

Myrrhina. Mért jött el hozzá a három leprás?

Első ember. Hogy talán meggyógyítja őket.

Myrrhina. Meggyógyultak?

Második ember. Nem. Töméntelen bünt követtek el, azért verte őket a lepra. Az arcuk és kezük szürke volt, mint a só. Az egyik vászonlárvát viselt. Az egy királynak volt a fia.

Myrrhina. Micsoda hang szólítja őt az éjben?

Első ember. Nem tudjuk. Mi azt gondoljuk, hogy az egy isten hangja lesz. Mert mi sohse láttuk, hogy valaki bement volna barlangjába, vagy hogy onnan távozzék.

Myrrhina. Honorius.

Honorius. (bentről.) Ki hívja Honorius?

Myrrhina. Jer elő Honorius.

Myrrhina. Az én szobám menyezete cédrusból való és illatozik a myrhától. Az ágyamat tartó oszlopot cédrusból ácsolták és függőyei biborak. Ágyam biboros rózsákkal van meghintve és lépcsője vert ezüst. A kárpitokba ezüst gránátalmákat szőtték és az ezüsthől vert lépcsőre sáfrányt és myrhát hintettem. Szeretőim virágfüzérékkel övezték házam oszlopaikat. Mikor beállott az éj, jöttek a fuvolásokkal és azokkal, akik a hárfát pengetik. Almákkal nyertek meg és udvarom márványkövezetére borral irták le a nevemet. — A világ tulsó oldaláról is jöttek, akik szerettek. Sok ország királya zárandokolt hozzám dus ajándékokkal. Mikor Bizanc császára hallott felőlem, elhagyta porphy palotáját és gályára ült. Rabszolgái nem gyújtottak fáklyát, nehogy valaki észrevegye az ő jövetelét. Mikor Cyprus királynak beszéltek rólam, követséget küldött hozzám. Libyának két királya, akik testvérek, ambrát hoztak nekem nagy hódolat. — Császár után megint császár kedvese lettem és ők játszópajtásaim voltak. Hordszéken hozták őket az éjszakában. Az egyik olyan sápadt volt, mint a nárcisz és a teste olyan, mint a méz. — A kormányzó fia cigánykereket vetett az én mulattatásomra, Cicilia tetrarkája megostoroztatta magát rabszolgáival, az én gyönyörűségemre. — Hierapolis királya, aki főpap is és rablóvezér, szőnyegeket terített utamra. — Mindig, ha a cirkuszban voltam, a gladiátorok értem küzdöttek. Egyszer egy thraciat, aki szeretőm volt, megfogtak a hálóval. Én adtam a jelt, hogy öljk meg és az egész színház megtapsolt. Ha a gymnasiumon sétáltam, néztem a birkozó vagy versenyző daliákat. Testük ragyogott az olajtól, homlokukat gyöngé fűzfagaly vagy myrtus koszoruzta. Lábaikat megvetették a homokba, mikor birkura keltek, ha pedig futottak, apró porfelhők keltek nyomukban. Amelyikre rámosolyogtam, tüstént elhagyta társait és hazakísért. Máskor lementem a kikötőbe és néztem a kereskedőket, amig kivetették hajóik horgonyát. Azok, akik Tyrából jöttek, selyembe voltak öltözve és fülbevalójukban smaragd csillogott. Akik Massiliából érkeztek, finom gyapjuruhat viseltek és bronz volt a fülüik ékessége. Mikor megláttak engem, hajóik orrára siettek és hiva-hívtak, de én nem feleltem nekik. Elmentem a kis lebujojokba, ahol a hajólegények fenteregnek, egész nap habzsolva a fekete bort és kockát vetnek és azok közé ültem. — Rabszolgámmá tettem a herceget és a rabszolgáját, aki egy tyriai volt, parancsoló urammá egy holdtöltéig. — Vésett gyűrűt huztam az ujjára és úgy vezettem a hajlékomba. Csodálatos dolgok vannak az én házamban. — A sivatag pora lepi el a te hajadat és lábad megvérezték a tövissek, tested leperzselte a nap. Jere velem, Honorius és selyem tunicába öltöztellek. Myrhával kenem be a testedet és illatos olajjal hintem meg fürteid. Ruhád jácintsinü léssen és mézzel simítom meg az ajkadat. A szerelem...

Honorius. Nincs más szerelem, csak istenem szerelme.

Myrrhina. Kicsoda ő, akinek szerelme több, mint a halandó emberé?

Honorius. Ő az Myrrhina, akit keresztre feszítettek. Ő az isten fia és egy szűz szülte. Három bölcs ember, akik királyok voltak, ajándékokat vettek neki és pásztorok, akik a dombocon aluvának, nagy fényességre ébredtek az ő születésekor. — A Sybillák tudták az ő előjvetelét. A jobbak és a jósök beszéltek róla. Dávid és a próféták hirdették Őt. Nincs olyan szerelem, mint az isten iránt való azzal összehasonlítani semmit se lehet. — A tested hitvány, Myrrhina. De az isten majd új formát ad, amelyiket nem érinthet a bűn és akkor te ott

fogsz lakni az Ur udvarán és látod őt, akinek a haja olyan mint a finom gyapot és a lába, mint a bronz.

Myrrhina A szépség...

Honorius. A szépségben a lélek gyarapodjék, míg meglátja Urát. Ezért Myrrhina, bánd meg büneidet. A gonoszokat, akiket mellette feszítettek fel a keresztfára, bevitte a paradicsomba. (el).

Myrrhina. Milyen különösen szólott velem. És milyen gunyosan nézett reám. Nem értem, mért beszélt így hozzám.

Honorius. Myrrhina, a hályog leesett szeméről és most tisztán látom azt, amit előbb nem vettem észre. Vigyél magaddal Alexandriába és engedd, hogy megköstöljam a hét bűnöket.

Myrrhina. Ne üzz velem tréfát, Honorius, ne mondj nekem ily keserű szavakat. Megbántam büneim sokaságát és most egy barlangot keresek ezen a tájon, ahol majd lakozom, úgy, hogy a lelke méltó legyen istenhez.

Honorius. A nap nyugvóban van, Myrrhina. Jere velem Alexandriába.

Myrrhina. Nem akarok Alexandriába menni.

Honorius. Ég veled, Myrrhina.

Myrrhina. Honorius, ég veled! — Ne menj, ne menj el...

Megátkoztam a szépségemet, mindazért, amit cselekedett és megátkoztam testem csodáit gonosz voltáért, teveled. — Uram, ez az ember vezérelt engem a te lábaidhoz. Ő mondotta, hogy Te leszállottál a földre, ő mondotta el a Te születésednek nagy csodáját, és nagy csodáját a Te halálodnak is. Benne nyilatkoztál meg nekem.

Honorius. Ugy beszélsz Myrrhina, mint egy gyermek, minden értelem nélkül. Nyujtsd felém összekulcsolt kezeidet. Mért is jöttél ide a völgybe a te szépségeddel?

Myrrhina. Az isten, akit te is imádsz, vezetett ide, hogy megbánjam vétkeimet és — jassam meg Őt, az én Uramat.

Honorius. Mért kísértesz engem ilyen beszéddel?

Myrrhina. Hogy megösmérd a Bűnt az ő festett álarcával és lásd meg a Halált az ő gyalázatos ruhájában.

Innen-onnan

(*) A férj sem csálhatja meg többé a feleségét — büntetlenül. A női jogok védői új győzelmet ünnepelhetnek. Az angol alsóház törvényjavaslatot fogadott el, amely kimondja, hogy ezentúl a nőnek is jogában lesz válópert indítani, ha a férje megcsalja. Ez a jog eddig csak a férfiakat illette. A javaslat elfogadását heves vita előzte meg. Entwistle képviselő energikus beszédet mondott a javaslat mellett. — Még sem járja, — szólott többek között — hogy a házasság voltaképpen a férfi javára kötött szerződés legyen. A most fennálló törvények szerint a férj derűre-borúra megcsalhatja a feleségét s a szegény asszonynak nincs módjában a bíróságtól azt kérni, hogy szabadítsa meg ettől a férfitől. Ügyvédi gyakorlatomból tudom, hogy számtalan asszony jött az irodámba, aki elpanaszolta kinját és szenvedéseit csapodár férje mellett. Amikor megmagyaráztam nekik, hogy ez rendjén van, megdöbbenve néztek rám s azt kérdezték, hogy lehetséges-e, hogy ilyen törvényünk legyen?

Dennis Herbert konzervatív képviselő ellenzte a javaslat elfogadását. Szerinte éppen eléggé megkönnyítették a válást, nem szabad tehát a lehetőségeket szaporítani.

— Különben is — folytatta — hiába állszenteskedünk, a férfi igenis más beszámítás alá esik, mint a nő. Ha a férfi pityókásan érkezik haza, ezen senki sem ütközik meg, de ha a nő issza le magát, ezen igenis megbotráncozunk.

A Ház többsége nyugtalanul hallgatta ezt a beszédet. Többen közbekiáltottak, hogy a részeges férfi éppen olyan felháborító és csunya,

mint a részeges nő. A többség végül elfogadta a javaslatot.

(*) Jaj a csábítóknak! Newyorkból jelentik, hogy ott most rövid időn belül a negyedik nőcsábító meggyilkolása kelt igen nagy feltűnést. Frederick Burnham vasutigazgató viszonyt folytatott Ziegler Helén jómódu családból származó leánnyal. A vasutigazgató nő ember és négy gyermeke van. A leány tudott erről és ennek ellenére úgy mutatta be szülőinek, mintha nőtlen volna. Néhány nappal ezelőtt a vasutigazgató azt mondta Ziegler Helénnek, hogy szakítaniok kell.

— A feleségem mindent megtudott, — szól — s ha nem akarunk skandalumot, el kell válnunk.

A leány úgy tett, mintha beleegyezne. Másnap hivatali szobájában kereste fel az igazgatót és rövid szóváltás után két golyót lőtt a gyomrába. Azután maga ellen fordította a fegyvert. A dörrenésre a hivatalnokok berohantak s még látták, hogy az igazgató véresen a telefonhoz akar vánszorogni, de már nem jutott el odáig, mert összereszkadt. Az orvosok mindkettőjük halálát állapították meg. A vasutigazgató előtt egy ügyvédet, egy orvost és egy dúsgazdag vállalkozót löttek agyon a cserbenhagyott leányok.

SPORT.

(x) Jelentkezzenek a tagok az igazolásra. A Sport Egylet játékos tagjait felkéri az elnökség, hogy 3 napon belül jelentkezzenek, illetve küldjék be fényképüket Kovács J. István titkárhoz a szükséges leigazoltatás végett.

(x) Kérés a védnökökhöz. A Sport Egylet ápr. 9-iki mulatságának rendezősége ezuton kéri fel azokat a védnök urakat, akik még nem rótták le a védnöki tisztséggel járó kötelezettségüket, sziveskedjenek Boldizsár Menyhért pénztárosnál befizetni a szándékozott összeget.

Városi mozi.

(A mozi-iroda közlése.) Április 21-én, szombaton 9, április 22-én, vasárnap d. u. 6, este 9 órakor kerül bemutatásra *A tengeri farkas*, bűnügyi dráma 5 felvonásban. Péter Mün-ner kettős életet él: majd előkelő bankár, fő-ur körök szívesen látott tagja, majd csempész, kinek intésére százával mozdul meg az utca söpredéke. Mielőtt kettős élete kifejlődik, meg-rontja öccse családi boldogságát, oda kell hagyni a csendes halászéletet. Több megrázó kaland átélése után szakítani akar csempész-társaival. Ördögül kigondolt tervének teljes sikerét megakadályozza a rendőrség, a csempész családján menekülni próbál, dulakodás közben azonban a tengerbe zuhan és ott leli halálát.

Eladó a torjai határon egy hat holdas, a felső-csernátóni határon egy öt holdas szántó tag, a város közelében, országút mellett. Felvilágosítást ad: Dr. FEKETE ANDRÁS ügyvéd.

**SZAKKÉPZETT
GAZDATISZT
ÁLLÁST KERES.**
CIM A KIADÓHIVATALBAN.

Iparművészeti és háziipari tanfolyam.

Tartja: árkosi MIHÁLY ERZSIKE.
Tanít: Perzsa, szmirna, goblin, torontáli és török szu-máh szövést. Perzsa, szmirna varrást és bőrmunkát. — Bővebb felvilágosítás kapható: CSÁSZÁR KAROLA o kézimunka üzletében. — Jelentkezés ugyanott. o

ÉRTESÍTÉS. A n. é. közönség szives tudomására hozzuk, hogy **SZŐCS TESTVÉREK** cég alatt

szobafestő és mázoló

műhelyt nyitottunk. — Elvállalunk minden e szakmába vágó munkát a legjutányosabb árban. Szives pártfogást kér:

SZŐCS GYULA és ISTVÁN
Wesselényi-utca 7. szám.

:: :: Ugyanott 1—2 tanuló felvétetik. :: ::

Nr. 36. executional 1923.

Publicatiune de licitatie.

Subsemnatul executor judiciar adue la cunostinta publica in senzul legii artielul XL. din 1881. §. 108 respective XLI. din 1908. §. 19. cumca lucrurile un-matoare s. a. mobile de case si masina de cusut care in urma decisiului Nr. 3240/2. din anul 1922. al ju-decatoriei de ocol din Trg. Sacuesc sau executat in Mereni in favorul executorului Tompos Albertné din Secunia repr. prin avocat dr. Emeric Zsigmond s. Ioan Fenechii impotriva executorului pentru incassarea capitalului de 5000 Lei si acces. prin executie de acoperire si cari sau pretuit in 2265 Lei se vor vandea prin licitatie publica.

Pentru efulptuirea acestei licitatiune, pe baza decisiului Nr. G. 1097—1923. al judecatoriei de ocol din Trg. Sacuesc se fixaza terminul pe 5, Maiu anul 1923. la oarele 3 p. m. in comuna Mereni in locuinta executorilor si toei cari au voie de a cumpara sunt invitati prin acest edict cu observarea aceia, ca lucrurile susamintite vor fi vandute in senzul legii XLI. din 1881. §. 107. si 108. celor cari dau mai mult, pe langa solvirea in bani gata si in caz necesar si sul-pretul de strigare.

Pretenziunea care e de incassat face 5000 Lei capital, dobanzile cu 5% socotind din 3. Sept. 1922 iar spezele pana acum staverite de 1055 Lei 25 bani.

Intrucat mobilele cari ajung la licitatie ar fi fos- executorilor si de altii si acestia si-ar fi castigat dreptul de acoperire licitatiea prezenta este ordonata si in fa- vorul acestora in senzul artielului LX. din 1881. §. 108.

Dat in Targul-Sacuesc, la 16. Apr. 1923.

Stefan Molnar
executor judecatoresc.

Szén-utca 4. szám alatt

a régi Fekete-féle Pék-üzletet újból meg-nyitottam. A pékséghez tartozó minden fajta sütemény állandóan kapható. Utcai sütést elvállalok mindennap vasárnap és ünnepnap kivételével 9—10-ig, darabként 2 leuért. Vetleges Péterné, pékmesterné.

Eladó a Kanta-utcában fekvő telek a rajta levő emeletes kőházzal és gyümölcsös kerttel együtt.

Felvilágosítást dr. Molnár Dénes közdivásárhelyi ügyvéd (Főtérr 21. szám) ad.

Gróf Mikes Armin zabolai gazda-ságában egy 4 éves sötét pej, elsőrendű belga mén

áll a gazdaközönség rendelkezésére. A mén hatalmas teste dacára, könnyen tipeg.

== Elsőrendű == fenyővizet és szilvapálinkát

:: gyárt és szállít jutányos áron ::
BAKÓ ISTVÁN gyümölcspálinka-főzdeje
SZENTKATOLNA.

ÉRTESÍTÉS.

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy

Közdivásárhelyen, a piactéren fekvő „MILLENIUM“-szállót,

éttermet és kávéházat

átvettem

és azt a mai kor igényeinek megfelelően átalakítva, ünnepélyesen megnyitom egy **polgári sörcsarnok**

kapcsán, melyben a közdivásárhelyi Weinreiter-féle elsőrendű sör kerül kimérésre.

Izletes ételek étlap szerint. Elsőrendű tiszta küküllőmenti borok a Czell Frigyes és fiai — Dr. Czell Vilmos csoport brassói főpincéiből.

Tizenhat tiszta és kényelmes szoba. — Telefon. — Szállodai kocsik minden érkező és induló vonatához. Vendég-lovaknak kényelmes istálló és tágas udvar.

Szives pártfogást kér:

NEUMAN JENŐ
szállodás és vendéglős.